

OBSAH

Předmluva	5
Seznam použitých symbolů	11
1. ÚVOD	15
2. ZÁKLADNÍ POJMY Z TEORIE APROXIMACE	20
2.1. Kritéria shody approximované a approximující funkce a odchyly approximace	21
2.2. Stejnomořné approximace	22
2.3. Praktické postupy approximačních metod	26
2.3.1. Approximace interpolací	26
2.3.2. Approximace Taylorovou řadou	26
2.3.3. Kvadratická approximace	27
2.3.4. Nejlepší izoextremální Čebyševova approximace	28
2.4. Porovnání jednotlivých způsobů approximace	33
2.5. Asymptotická approximace (Bode)	35
3. SYNTÉZA PASÍVNÍCH LINEÁRNÍCH DVOJPÓLŮ	39
3.1. Vlastnosti imitančních funkcí pasivních dvojpólů	39
3.2. Metody ověření pozitivní reálnosti funkcí	43
3.3. Syntéza dvojpólů LC	50
3.3.1. Syntéza dvojpólů LC rozkladem imitanční funkce na částečné zlomky (Foster)	51
3.3.2. Syntéza dvojpólů LC rozkladem impedanční funkce na řetězový zlomek (Cauer)	53
3.3.3. Shrnutí vlastností reaktančních dvojpólů	57
3.4. Syntéza dvojpólů RC	60
3.4.1. Syntéza dvojpólů RC rozkladem impedanční funkce na částečné zlomky (Foster)	62
3.4.2. Vlastnosti impedanční funkce dvojpólu RC	62
3.4.3. Realizace dvojpólu RC rozkladem admitanční funkce v částečné zlomky (Foster)	64
3.4.4. Syntéza dvojpólů RC rozkladem impedanční funkce v řetězový zlomek (Cauer)	65
3.5. Syntéza dvojpólů RL	66
3.6. Syntéza dvojpólů RLC	67
3.6.1. Obecná syntéza dvojpólů RLC (Brune)	68
3.6.2. Rekapitulace Bruneho postupu syntézy dvojpólu RLC	75
3.6.3. Syntéza dvojpólu RLC bez použití dokonalého transformátoru (Bott – Duffin)	76
3.6.4. Syntéza dvojpólů z reálné části imitance	80
3.6.4.1. Určení $F(p)$ rozkladem $Su F(p)$ na částečné zlomky (Bode)	82
3.6.4.2. Určení $F(p)$ ze $Su F(p)$ metodou neurčitých součinitelů (Gewertz)	83
3.6.4.3. Určení $F(p)$ ze $Su F(p)$ metodou reziduí (Mitra)	84
3.6.4.4. Syntéza obecného dvojpólu rozkladem reálné části imitance (Miyata)	86
3.6.5. Porovnání metod syntézy obecných dvojpólů RLC	93
3.7. Syntéza elementárních imitančních funkcí	94
3.7.1. Syntéza imitančních funkcí 1. řádu	94
3.7.2. Syntéza imitanční funkce 2. řádu	97
3.8. Inverzní dvojpóly	102

4.	POMĚRNÉ IMITANCE A KMITOČTOVÉ TRANSFORMACE	103
4.1.	Poměrné imitance	103
4.2.	Normování kmitočtu	104
4.3.	Impedanční a kmitočtové normování	104
4.4.	Kmitočtové transformace	105
4.4.1.	Normovaná dolní propust	105
4.4.2.	Transformace horní propusti	106
4.4.3.	Transformace pásmové propusti	108
4.4.4.	Transformace pásmové zádrže	109
5.	SYNTÉZA BEZEZTRÁTOVÉHO DVOJBRANU ROZKLADEM IMITANČNÍ MATICE	112
5.1.	Základní vlastnosti impedanční maticy bezestrátového reciprocitního dvojbranu	113
5.2.	Kanonické zapojení bezestrátového dvojbranu realizující impedanční matici	115
5.3.	Kanonické zapojení bezestrátového dvojbranu realizující admitanční matici	122
6.	PŘENOSOVÉ FUNKCE BEZEZTRÁTOVÝCH DVOJBRANŮ	127
6.1.	Provozní činitel přenosu bezestrátového dvojbranu	127
6.2.	Vztah mezi provozním útlumem a útlumem ozvěny reaktančního dvojbranu	129
6.3.	Vlastnosti provozního činitele přenosu reaktančního dvojbranu	129
6.4.	Charakteristická rovnice a charakteristická funkce reaktančního dvojbranu	134
6.5.	Vztah mezi vstupním impedancí, provozním činitelem přenosu a charakteristickou funkcí bezestrátového dvojbranu	138
6.6.	Vyjádření prvků matic reaktančního dvojbranu pomocí provozního činitele přenosu a charakteristické funkce	139
6.7.	Vlastnosti mnohočlenů funkcí $G(p)$ a $\phi(p)$	144
7.	SYNTÉZA BEZEZTRÁTOVÝCH FILTRŮ	149
7.1.	Syntéza filtrů s maximálně plochou útlumovou charakteristikou (Butterworth)	149
7.1.1.	Aproximační úloha	149
7.1.2.	Rozložení nulových bodů přenosové funkce $G(p)$ filtru s maximálně plochou útlumovou charakteristikou	151
7.1.3.	Realizace filtru s maximálně plochou útlumovou charakteristikou	156
7.1.4.	Maximálně plochá charakteristika odvozená z approximace Taylorovým rozvojem	161
7.2.	Syntéza filtrů s izoextremální charakteristikou v propustném pásmu (Čebyšev)	163
7.2.1.	Aproximační úloha	163
7.2.2.	Nulové body přenosové funkce	165
7.2.3.	Realizace filtru s Čebyševovou útlumovou charakteristikou v propustném pásmu	168
7.2.4.	Porovnání vlastností filtrů s maximálně plochou a izoextremální kmitočtovou charakteristikou	179
7.3.	Filtry s Čebyševovou charakteristikou v propustném i nepropustném pásmu	181
7.3.1.	Kmitočtové charakteristiky a charakteristická funkce	181
7.3.2.	Funkce $F(\Omega)$ je sudá	184
7.3.3.	Funkce $F(\Omega)$ je lichá	185
7.3.4.	Realizace filtrů s Čebyševovou charakteristikou v propustném i nepropustném pásmu	185
8.	VLASTNOSTI OBVODOVÝCH FUNKCÍ RECIPROCITNÍCH DVOJBRANŮ	188
8.1.	Podmínka reálných částí prvků imitančních matic (Gewertz)	188
8.2.	Vlastnosti součinitelů mnohočlenů prvků imitančních matic reciprocitních dvojbranů (Fialkov).	191
8.3.	Fialkovova podmínka v obecných dvojbranech	196

9.	REALIZACE PŘÍČKOVÝCH BEZEZTRÁTOVÝCH DVOJBRANŮ	197
9.1.	Úplné odštěpení pólů v nekonečnu nebo v nule	197
9.2.	Úplné odštěpení pólů při konečném kmitočtu	200
9.3.	Částečné odštěpení příčné kapacity a úplné odštěpení paralelního rezonančního obvodu v podélné větvi	202
9.4.	Částečné odštěpení podélné indukčnosti a úplné odštěpení příčného sériového rezonančního obvodu	203
9.5.	Realizace bezeztrátových příčkových dvojbranů metodou odštěpování pólů a posunutí nulových bodů (Guillemin)	204
10.	SYNTÉZA OBECNÝCH DVOJBRANŮ <i>RLC</i>	211
10.1.	Realizace obecného dvojbranu <i>RLC</i> křížovým článkem	211
10.2.	Realizace dvojbranu <i>RLC</i> článkem Γ s konstantní vstupní impedancí	218
11.	KAŠKÁDNÍ SYNTÉZA AKTIVNÍCH DVOJBRANŮ <i>RLC</i>	221
11.1.	Vlastnosti jednoho stupně kaskády aktivních dvojbranů	222
11.2.	Vlastnosti kaskády aktivních dvojbranů <i>RLC</i>	224
12.	SYNTÉZA PASÍVNÍCH DVOJBRANŮ <i>RC</i>	228
12.1.	Obvodové funkce pasivních dvojbranů <i>RC</i>	228
12.2.	Paralelní struktura realizace pasivního dvojbranu <i>RC</i> (Guillemin)	229
12.3.	Určení součinitelů N_k	236
12.4.	Zmenšení počtu stavebních prvků	238
12.5.	Realizace dvojbranu <i>RC</i> metodou odštěpování pólů a posunutí nulových bodů (Guillemin)	241
12.6.	Realizace pasivních dvojbranů <i>RC</i> s komplexními nulovými body přenosu (Dasher)	246
12.7.	Realizace dvojbranu <i>RC</i> zatíženého reálným rezistorem	254
12.8.	Metoda rozdělení dvojbranů (Weinberg)	258
13.	SYNTÉZA AKTIVNÍCH OBVODŮ <i>RC</i>	262
13.1.	Základní vlastnosti obvodů <i>ARC</i>	263
13.2.	Obvody <i>ARC</i> s imitančními konvertory	264
13.2.1.	Syntéza dvojbranu <i>ARC</i> kaskádní struktury ze vstupní impedance (Kinariwala)	265
13.2.2.	Syntéza dvojbranu <i>ARC</i> kaskádní struktury z přenosové imitance (Linvill)	266
13.2.3.	Syntéza dvojbranu <i>ARC</i> kaskádní struktury z přenosu napětí naprázdno (Cruz)	269
13.2.4.	Syntéza dvojbranu <i>ARC</i> paralelní struktury s IK (Yanagisawa)	269
13.2.5.	Syntéza dvojbranu <i>ARC</i> sériové struktury s IK	273
13.2.6.	Syntéza dvojbranu <i>ARC</i> s konstantní vstupní impedancí a se dvěma IK (Thomas)	274
13.3.	Obvody <i>ARC</i> se zesilovači	277
13.3.1.	Dvojbran <i>ARC</i> se zesilovačem s konečným zesílením (Ten-Nai-Djun, Chazanov)	278
13.3.2.	Dvojbrany <i>ARC</i> s operačními zesilovači	280
13.3.3.	Dvojbrany <i>ARC</i> s diferenciálním operačním zesilovačem (Jaumann)	283
13.4.	Obvody <i>ARC</i> s gyrority	286
13.4.1.	Přímá aplikace gyroritů v dvojbranech <i>ARC</i>	286
13.4.2.	Gyrority v příčkových strukturách	287
13.4.3.	Dvojbran <i>ARC</i> s gyroritem a kaskádní strukturou (Horowitz)	290
13.4.4.	Dvojbran <i>ARC</i> s gyroritem a paralelní strukturou (Holmes)	291
13.4.5.	Dvojbran <i>ARC</i> s neuzemněným gyroritem	291
13.5.	Dvojbran <i>ARC</i> s řízenými zdroji (Kuh)	292
13.6.	Dvojbran <i>ARC</i> s integrátorý	296

13.6.1.	Rozvětvené obvody a jejich orientovaný graf	297
13.6.2.	Rozvětvený obvod přenosové funkce 2. řádu	298
13.7.	Optimalizace obvodů <i>ARC</i>	301
Literatura		304
Rejstřík		309